

IN MEMORIAM

ĐURO FRANKOVIĆ**(FOK, 9. 2. 1945. – PEČUH, 9. 10. 2016.)**

U slavlom Sigetu (Szigetvaru) i njegovoj utvrdi proveo sam početkom srpnja 2016. doista ugodan i poučan dan s mađarskim prijateljima – Đurom Frankovićem i mladim povjesnikom Szabolcsom Vargom, a bio je nazočan i tajnik uredništva Podravine geograf Petar Feletar. Kovali smo planove kako ćemo u Meridijanima objaviti veliku reportažu o Zrinskom Sigetu, te održati tijekom rujna međunarodni znanstveni skup u povodu 450. godišnjice Sigetskog proboja u Čakovcu i Szigetvaru, ali i u Pečuhu i Zagrebu. Družiti se i slušati Đuru Frankovića, tog prvog pera povijesti i suvremene publicistike Hrvata u Mađarskoj, doista je privilegija. Dosta puta i ranije smo se sreli u Mađarskoj i Hrvatskoj. Ali, ovaj put u Sigetu Đuro je bio osobito zanimljiv, pun ideja i entuzijazma. »Dečki, još mnogo toga moramo učiniti, jer istraživanja hrvatske kulturne baštine u Mađarskoj zapravo su tek sada ozbiljnije započela« – rekao je Đuro uz kavu u krčmi na središnjem trgu u Szigetvaru.

Trebali smo se potom naći na velikoj proslavi u Szigetvaru početkom rujna, a dva tjedna kasnije i na znanstvenom skupu u Čakovcu. Đuro nažalost nije došao. Morao je u bolnicu. Molili smo se za njegovo ozdravljenje. A onda je došla 9. listopada 2016. tužna vijest – veliki čovjek i prijatelj Đuro Franković zauvijek nas je napustio. Otišao je i predani suradnik i podupiratelj našeg časopisa Podravina. Za nas je napisao desetak znanstvenih radova s temama iz kulturne i etnografske baštine Hrvata u Mađarskoj. Uvijek smo imali u rezervi pokoji Đurin članak. Eto i u ovom broju objavljujemo zadnji Đurin članak, makar posthumno. Đuro bi se tomu vrlo radovao.

Đuro Franković rođen je 9. veljače 1945. u Foku, a u mladosti je živio u Lukovišću, podravskom selu u Mađarskoj. Gimnaziju je završio u Budimpešti, a »južnoslavensku povijest« studirao je u Pečuhu, gdje se kasnije i nastanio. Rano je počeo skupljati narodne pripovjetke i drugu etnografsku građu Hrvata u Mađarskoj. O toj temi objavio je na desetke znanstvenih radova i članaka u hrvatskim časopisima u Mađarskoj i Hrvatskoj. Od 1993. bio je i urednik zbornika Mađarskog etnološkog društva za hrvatsku manjinu. Franković je uređivao i druge časopise, skupljao građu hrvatskih pisaca u Mađarskoj, te bio

vrlo aktivan na reafirmaciji povijesnog, etnografskog i književnog stvaralaštva tamošnjih Hrvata. Bio je vrstan pjesnik (poznata je njegova zbirka »Izgubljeni zeleni raj«), a pisao je i knjige i udžbenike za djecu (primjerice, »Narodopis«). Posebno važnu ulogu odigrao je u orgnaizaciji i u borbi za što bolji položaj Hrvata u Mađarskoj. Upravo Đuro Franković bio je jedan od glavnih organizatora u osnivanju Saveza Hrvata u Mađarskoj na prvom kongresu u Sombatelu 2.-3. studenoga 1990. godine. Subetničke hrvatske skupine – Bunjevci, Bošnjaci, Dalmatinci, Gradišćani, Podravci, Pomurci, Raci i Šokci – ujedinili su snage i odvojili se od nekadašnjeg Saveza južnih Slavena, te predano rade na očuvanju hrvatske kulture i jezika, te na boljem položaju i afirmaciji Hrvata u Mađarskom društvu. Odlaskom Đure Frankovića hrvatska zajednica u Mađarskoj mnogo je izgubila, teško će se popuniti praznina koja je ostala iza uspješnog i predanog Frankovića. Hvala Đuri Frankoviću za njegovo veliko djelo i prijateljstvo.

Pred ulazom u tvrđavu Siget srpnja 2016.: Szabolcs Varga, Dragutin Feletar i Đuro Franković

Dragutin FELETAR